

draget for Dampskibenes Vedkommende angaar, finder jeg, at det vil blive ret vanskeligt — og det anerkendte den ærede Taler ogsaa — at komme til andre Realer og andre nærmere Modulationer og Modifikationer her, idet de ikke kunne komme til at hvile paa noget fast Grundlag. Jeg skal derfor ganske lade det staa hen, om man ad disse Veje kan komme Sejlskibene til Hjælp. Det er jo faktisk, at Sejlskibene ved Ophævelsen af Skibsafgiften ogsaa faa den samme Lettelse, som nu er bleven Dampskibene til Del, og jeg har — det er muligt, at jeg tager fejl — det Indtryk, at ogsaa Sejlskibenes Nedere, Sejlskibenes Gjere og de, der leve af Fragten af Sejlskibene, med noget lysere Forhaabninger, end det hidtil har været Tilfældet, se Fremtiden imøde og i Grunden ere vel tilfredse med Situationen, som den frembyder sig, naar Skibsafgiften er hævet, og dette Lovforslag er gaaet igennem, og der ved dette — som jeg haaber — er vist Retfærdighed mod dem, baade hvad angaar Kulfragten og ogsaa spicielt med Hensyn til Tømmerfragten. Jeg skal ogsaa i Sejlskibenes velforstaede Interesse tillade mig her at udhæve Uanseligheden af, at dette foreliggende Lovforslag maatte blive fremmet med al mulig Hurtighed. Selv om det, som jeg antager, gaar i Udvalg, idet det jo netop, som jeg før antydede, er Hensigten snarest muligt at indføre den britiske Regel, „British rule“. Det ligger jo lige for, at det netop er om Vinteren, der er Tid til at foretage de vidtløftige Ommaalinger af Skibene, der skulle finde Sted, naar en ny Regel for Opmaalinger er bleven indført. Smidlertid kan det jo overvejes, hvorvidt Sejlskibene paa den ene eller den anden Maade kunde stilles en lille Smule bedre end allerede er sket. Men jeg maa der, som sagt, i første Linie fastholde, at der er taget det videst mulige Hensyn ved Lovforslagets Udfattelse, og at der i det mindste for en stor Del er opnaaet, tror jeg, at der vises Retfærdighed. Med Hensyn til det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Page) bemærkede om Toldtjaterne, havde jeg egentlig snarere ventet en Paastømmelse af, at Stenkulstolden er sat saa lavt i Forhold til de Beregninger, der ere foretagne, som den er, end en Opbringning til at gaa yderligere ned. Det forekommer mig nemlig, at der derved, at det er paabist, at Statskassen allerede lider et Tab af 30,000 Kr., som det er angivet i Motiverne, tilstrækkelig er vist, hvad Vej man ønsker at gaa. Jeg skal villig indrømme, at der ved den Opkrævningsmaade,

der har fundet Sted hidtil, er foregaaet en Slags Lettelse i Toldens Beregning, og at der ved den hele Fremgangsmaade, som den har udviklet sig, har været en mindre Indtægt for Statskassen fremfor det, man havde Grund til at vente efter den nugældende Toldlovs Ord og Takster. Men det er der som sagt jo ogsaa taget billigt Hensyn til, og jeg har endog ogsaa været betænkelig ved at gaa saa vidt nedad, som sket er ved Lovforslagets Udarbejdelse. Med en Toldstats af 4,8 Dre pr. 100 Pund, vilde Statskassen kun have lidt et Tab af 8,000 Kr. Ved nu at sætte den til 4,5 Dre, som sket er i Lovforslaget, vil Tabet, som jeg allerede har tilladt mig at sige, andrage omkring 30,000 Kr. Skulde man gaa endnu længere ned, blev det jo et forøget Tab for Statskassen, som jeg ikke finder ønskeligt. Naar den ærede Taler anslog Bægten af Kul til 300 Pund pr. Tønde, saa kan jeg herimod opstille, hvad der ogsaa er anført i Motiverne, at den højeste Bægt andrager 310 Pund, saa at Middeltallet — ja jeg maa tilskaa, at jeg ikke er sagkyndig nok til nøje at angive dette — dog formentlig vil falde noget lavere, end den ærede Taler antager. Men Hensyn til Cokes er der ogsaa gjort en Beregning, hvorefter disse i Genhold til deres langt lavere Bægtfyldte, ville naa op til en Told, der er foreslaaet til 7,5 Dre, og det synes mig ikke, at der er tilstrækkelig Anledning til at sætte nogen lettere Toldstats paa Cokesene. Naar det anføres, at Taksten til Dels er bestemt ogsaa af Hensyn til den indenlandske Cokesproduktion — ja, saa ligger deri en let Beskyttelse, men skont jeg ogsaa i mange Retninger er Frihandelsmand, antager jeg ikke, at denne lille Beskyttelse kan indeholde for meget for den Industri, her er Tale om. Smidlertid kunne jo ogsaa disse Punkter komme under Overvejelse, naar der bliver nedsat et Udvalg om Sagen.

Bojsen: Den højtærede Finansminister brugte et Udtryk, som jeg har standset ved, fordi det forekom mig ikke at være ganske i Overensstemmelse med, hvad Lovforslaget tilsigter. Den højtærede Finansminister udtalte nemlig, at den ny Maaleregul for Trælasttolden i Dampskibe havde taget Hensyn til, at man stod over for en nær Indførelse af den engelske Maaleregul. Det forekommer mig, at det Hensyn har man overhovedet ikke taget, og kan ikke tage og maa ikke tage ved denne Lov, idet Hensynet udtrykkelig er at bestemme en Maaleregul, der ikke paavirkes af noget som helst Maale-